דרוש מר' יצחק בן עמנואל סלאוואטי.

דער גלויבענס אונד אום אנפאנגס רעגעל אונד
בעגינען דיזט איינער חלוקה או מוזר לויב אויבינען ואללמה; לאגע אלה על אלה.
אבער אויך דיזע בעגין דיזענע חלוקה פערעלט;
דאס פיהדאנגעזעה אונד אבער ~~דעזה~~ אונטערה
גסאנד, וויל דאווערדערט הבערעט ווערליבען אנהיפטה
אויבער דאז פערבינדליכקייט דעס חחם מהר"ג
נייערערוועגט ~~אוו~~בליבענט חיל פערניינט דיזען
פערבינדליכקייט דעהזעלבען אונס בעהאונדנהער
פיר פרהאנהאהוך אונד אוטענאחען, דאז דה מיך
צוה אויף מוטטאונג ערהאלטען להאמען נאו
הבולט איהן אבער אויך פיר אוהעו נפט עהער
פיר בינהענך, דאז דה סרט אבליגער מאלל
החמלה דיונע גלייבנייט ~~אוו~~ערהאלטען האטטע. בעו
מאונגערס ערהאלטען אונזערע פערעבט חיל סט
פערלין לשאלות אוים ה' אונד פוסנים אונד
נרסטט מאבווו אנלסבן דיזנע אנזיפט אבער
טגנער אום אללגעמיינען אווסט להערבן.
עס פינדעט זיך איין מונדער חלוקה אויך
איינע חאונגלאסער, אלוס דער ~~גטא~~ פים
דוה עגנדערונג הערהערבעט, מאס דער
אונגעטהעלט סרט אוים לעהבע ודניפער פלעטטער
בין חיל ערלעבט גרהוחרעסן אוים, דא
דיזעוועלבע בעגרינדעט: "אחה רבר פואה בהולבע
דהן ונו'.

<u>שאלה י״ג.</u> נהג גדול בבולוניא דין דר ג׳ קנים הפרשה עם ג׳
או ד׳ מ״מ להיו בשמונה הבאו שלשים וארבעה מורה לתלמידי׳
יחודים כל אחד בכיס בעל הבית אחד מהם ויפול לפני
כל הבן וראו כפי זה להספיקו בינ[יהם] ואחד נתן הדבור
ורק להטיל על כל אחד שהם חלוק בכס ואחד חדרו בהם
והספיקו עם המ״מ לבנים כראוי הכס ולא כן אחר בכמה
הכניס אחד הפה ומחלוק הגמ׳ או הלבנות בינותם
לכל לאחד וסמוך כך יהיו פלורים מן הכס ויצאו
כל כדי ג׳ או ד׳ קנים להמ״מ היו לונים כפי סדרם
בכה ונפטרו מן הכס. והמותרה נתן הפרנסים והכבידו
בכה לאון המעות להיו מ״מ הפורש מן הכס ולסר
יהם שלא ורצה ~~[struck]~~ להיות לונה בכה בקנים הישנים לקבל יהו
כי הם יפרו אחד ורצו לו״ר חשו׳ לטרים לפר ויקבלו
הכס שהם להעלה הולכם. ואם לבלוק אלו הד׳ קני׳
עבר דין החלוקה לנעלם לדבר בדין המנהג ובגאי
דין החלוקה הלוית. ועתה דרושים להוכיח(:) החלוקה
הבאה בעלות להיות יונים לשפרע שרום כלות
החלוקה הראשונה ונעלאו שאלה לסדו ועלו הפרנסים
כבר יפה הספיקים הראשונה במלינה שלו פורח
לבם זה החבול - עד היום הזה ולא יכנו בירם
פרנסי הדור. ועתה באו ~~[struck]~~ מערבות ודרשו
מ״מ על - בני עירם בשורת להם שטרות׳ מ״מ
שלא דר לאון ראוי לקופן שפרעון הכס אלא דרוש׳
לקח לכתם מן הדין שלשלו ולא בשבת. ולאולו שני
חלוקים שלה הנראה לי אם יכולים לכון (:)
אותו בני עירם לי להפרע הכס או לקחות שלא
יפרעו בחלוקה הלוית שלה לסגור להם לשפרע כפי
רחם הדין שלשלו בשלך ביום הכנסת.

<u>בתשובה</u> שבועו המחבר ז״ל זלה״ה חיו סי׳ רס״ג סי׳ ז״ב (בזמרי׳)
וסב רב כפפו. הכס להוא שווהו מין שלוש להרשב״א
והמ״מ שוחות לפורים תלוי מ״מ. הנ״ל שהחלק גב״י הנקודם
לנסר לפון בדורנו כי לקרא מ״מ וסברו׳ חאו׳

שהרבנין סי' נ"ג לקיים כרך אלון ס' אוגוסט
אלהם
ושבאור כיתן שהרבנין כנו לפיסה חרבו דל הרבנין
אלף ואורו ברה"ג סי' רס"ג — ודלג השאלה נכן מבבם
מאדפרינץ מה"ה ין הים היינו דרוקו מה להוסמת אוטניו,
ואול דמות שהרה"ן דאין הלח בדה"ה ולוין פלורתם
ונרלב הקורו אללוף דה כה"ג הרשול בשאלבוניין
והרה"בן ונייוני רוסט. הייתבה שבדרה יאנג ללא
לבעל דיים אל הלח בכו ושבוסי גם הרלבא להברכה
הקורו בק"ה סי' אלל"ג. (3½ [illegible])

עזולהא. ~~...~~ הרבנו דבנה יחוד ביה הכנסת שעירו
ולו הוא לא בה אחת ובאו בתוכו בני העיר
להתפלל שבורה ומדוק כך. הלנדבי באוזן בה"כ
של רטשול לדרך אותו הבה ויעדו כן יעום הבהם
עד לעלו שהשולנדבים הבים, אחר זמן נתפרדה
חבילה ונחלקו בני אותה העיר לשתי כתי סמם
שנבחרו לחדולה אחד אחר בה"כ לא יחיד
ולהתפלל בתוכו כרצם וחלק זה רוב הקהל
וטנפו דהוי רוב מנין ומנין. וכדי יעשה בלבם
דינו על הבה"כ הדוין ותושבה לבנות להם
בה"כ אחרת שחדש והמה ~~המי~~ שהקהל ויעמד לאלון
אלה המחדלים ישרו בבנסת הישנה להחליט להם
חזוק שלשולה הכנסת ושקלי הקהל אותה בתוך עשל
הכנסת שותפים ולבסוף א. בדינו יעקב הוא או לא —
(נשובה) היחידה שלו הכנסת בדין שותפים אלו לחלוק
להם כלום שלשולי בה"כ אלו ושותף להגדולה הם
ואפי' הבראשונים לבה"כ אלו חברים אם לאו שחשבו
ואינם הטובתם לפרסם הרגלים לבא ולהתפלל בבה"כ
הך החיוד אבל מאוי להם אם מתלו לבא להתפלל
עם לבור הדבור שלם ואם לא אנל אינן מהם
ואם אינם חבר

והגה חברתי על לשון ושונה עלמה
פתח לדבור במלה להשיל ולגמור באמונה חדוש
ולמגנה שלא פתין לגוף לאמר אשה לגשו
לה בלשפה. לו שוב לקח ערוך לפני בעיני ב״ה
ופשב על זה גם שחרר שלה פרווינצאלי.
וחרות חם ה״ל
בלשון בלשה השו; אחד ט״ו להמשך נשיאי באשך
לעלות על ארוסן ונותן עת הקהל בבית שבו
הפלה ונשלה שאחר הרבני אות חולה הוא מחא
והוא הגן לה משובה ונהולו פדם שלה ולמסול.
והמפקיד בלקמתו. אחד נשאל שנה החא פתו כן אות
חפלן בה ואמר כן. ויאמר נתן לה שבתו שלמה
וחבורה זהב בחונה ובשבני. אות רל לחול שהשה
בשמונה החם לקראן אות לא לך החאן טותו
פה נתן על חשב אשבו ונקמין בהן ללמר נחולין
והמשן אומרה שלא קבלה פלום ללמר נחולין אלא
ללמר דורנות (דברי דר׳ שלה פרווינצאלי שכונטובך)
ורצונה גם שלבה גל׳ בלדה השומרה ליל׳ לחול להם
דבשו לה לאומה למנינו ברשותו שעלה לו׳ יגם בלום
רשותו. ואחר שלובה הלקח נגד העקרות דלשו השה לה כל
ענה ולבון לחול לבן פלן. ה׳ שלה פרווינצאלי שבאה גם
בשלובן הדאות פי שספה כמוקמנו נלמד לבונה אלא
פרט נלואין; אונם חולק לשטול אומר פהגבה
לך הפקרו׳ דרשה אין נחאין לאפה לפשר
בלם לנודר לעלות אומם פרט ובדין הראו. דהרינו
פרט הנלואין ונקף לשורם אפי׳ שלקח ארוסין
ולאון חפה נלואין בלשון הלשלה גם כשובה ונחולין אין
למר להן כרופי למר אחריהן. ואחר לדינהג לחול
דורנות לשלובה אותה פחסום הלדופהן אין
בנלוינה השמונה לום יתן שוחה על הרושם
ללמר נחולין (ועיין גדה אלפסי והרשבא והמ״ג
וספר התרומה והחסול והרן וספר הטורחים ורבני
ירוחם דאורים שהולו. רש״י ושאר מפרשים בספריהן גם
על הינהג רפלוס ארך. ורבא גם בהלכה ברולבם יונה

והרבן שו לעולמו.
שפסקו אני בדבר
הזה בשלוה אשה
לה נלון לאה לחפין
ובר לשונה ירוה
לשובל בראשונה
לו פי להוני
שלבה שלם להשונה
נעני׳ נתן מה אוך
לו פשרו בלשונו
והברחום עלה זה בו
החלוי׳ לא נלמוד.
דורשי שלום אומצגשי
9½ ויטלן׳

וו

שאלה (נ״ו) ק״ק בולונייא יצ״ו יש ג׳ לנים בסינגה
יש ג׳ או ד׳ בתי כנסיות בסיונה הרבה שותפים
ומרבים מורה לשותפים יחודים כל אחד בבית
בית דבית אחד עליה והנה לשם לבה כנין ורשות
כמו רק בפנים בכנסת ואחד מן הלבור
ורוצים להטיל על כל אחד ושל חלק כיס ואחד
~~ור~~ חדרו בבית ובפנים יש׳ הלא לשירות
כרשון הכיס ולכן אין אחד בבית הכנסת אחר
תפלה ונחלקו הדיינים אם הלבנות בכנסת לבד
לאחד ורחוק כל יהיו פטורים על כיס ונעלק
כי כי ג׳ או ד׳ לנים להחליק היו לחנים כפי
סוכות שלה ~~ונ~~ ~~ועפ~~ ~~ולו~~ הכיס.
כיד ~~שו~~ ~~בש~~ הפרנסים והגבאים בבל לשון
בתרים להיון אלה פטורים ~~כן~~ הכיס ולמי יהם
לשו ורבה לפיכך אינה בבה בטום להיתר
לגדול ידו כי הם לקנו אחד ורוצו לו
סולה לעדרם

עי׳ אחר המרה קיתל שובה חברה אונעו. A. 40
ורעפטביטן דהלכסורבן ו קאוואהן
אובעטע דבא פעראגע עוף ווחלכה
אונבעוהל אוסיען עררחנדע אלו
ונאומטורל ~~דפ~~רשורעלט חרוערו
שון. היא שלה אוטר אובען דרשה
לשו, אונד ~~ען~~ החטם בסורו ; ויבגיה בו
ע׳ גר׳ אחעבונה לנין. לדורותה כי אין מולה

רם להם
~~לשון~~ רבני חשמן
אומרו לנחשו
סבת הלכה על
דיון זה

טופס שטר ספרדיה להלחין ויתן הבינו ולמה
ירות המולכין ושו פסוק יתן לו ושמחו ופרות
שמחתם של לוגל ותלין ומחיות פלשתית
ונשמחה גם על הרוח דרך שטנה ופרק
ובלנות בספק ושו אסרה אורה שולו רשים
הבשורה שלה לוי לטלו.

לאלה נדרשה מלאות בספר הלז בשו יפרוונלאו
עם בהשגה ושמחה. לקהבה בתוך תלונות.
לזכרון.
המופה מולטה בינופולי, ירניין גט......

פי ללין המוסף פרן הילד וספרן. f. 26 b
פאן ולוחאל עולי חלוני ה' ימים פגון
ולגון ורבו תמול חליני ה' ימים.
אמרנו לטלה סמארם פה פאן דבר
אוטמס פירלוס קומבראיני סוגל.

תלופה שוו שול להיות דפי בשלש ועל חומן f. 38
מחה שעל הסולה הרמון דמחה טעל הטלי ושלומה
פן גדול לפול

לגלה ~~עלהבה~~ על תנות " ארמאגני יהו f. 40.
לורה שלורה מורה ה' ושטה בתך הלבנות
ביום נפלה ~~הלבבה~~ רחבון גם "
נאוסטלי. אוני לחטול ורחם השלו' הגבעו
אלה החזקו בה ילנים לדעתנות

און לוולה פ״נ הויסט [illegible] בז הדמן
לפני מהור״ר האלוף הגדול פו״מ יונתן
[illegible] נר״ו והרב [illegible] והמורגש בפרן
וואס וולה לאוינה חלק אול אוני —.
לוולה רח״ [illegible] [illegible] גרעסום און [illegible]
[illegible] אורנג [illegible] [illegible] וולה א [illegible]
[illegible] [illegible] — אבל און [illegible] [illegible]
א׳ אם השולה אסורה [illegible] [illegible] [illegible]
הנקברים. בלוולה [illegible] [illegible] [illegible] בשבת
ולהוליכו [illegible]. ב׳ אם [illegible] [illegible]
חלה און [illegible]. ג׳ אם הוולד [illegible]
פלה וואן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לוולה [illegible]
לוולה [illegible] אויך [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible].
לוולה נ׳ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] און פ״נ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אויף [illegible] / [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] און [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אדם.
§. 21 לוולה, אוב און [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]

6 F

[illegible]

ווירק שון טובה זיך ערינערט דיך אונד
ערוויינט, משום דאס ערינערונג אויסזער
[illegible], גראד, אונד, דאן דיך [illegible]
קוואלט אונד [illegible] אווינדער הבֿה
ערינערט, דיך [illegible] ווארטען:
ותחי פניו שלוקי, פס' ויחי

[illegible] ערינערט דיך אונד פאלגענדע
ערוויינט און היוסה [illegible] דאס [illegible]
[illegible]
און [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible] חום חולה לחנוכה.
[illegible]
[illegible]

F

אוס טובה רח [illegible]
[illegible] דיך אין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible].

ק. 50.

פון בלאטט [illegible] אן [illegible] איינע [illegible] [illegible]
טובה [illegible] אויז.

שאלה. ראובן הי' עוסק לפרנסתו בעסק רפואה ואינסטר[illegible]
אומנות ורצה הקהל אותו [illegible] לו אחד בשם הרופא
ובהכנסה היה לשמש ומטפל לצרכי בריות ופרנסתה
ולהכניס מעות לו [illegible] הטובה ובהכנסה באופן ברווח
ופרנסתה. עוסק הרבה ולענה בביתו ולבו [illegible]
~~[illegible]~~ שני דברים ועוסק גם הבית גם אחר
שדבר ושמע בעבור הרפואה עם ראובן
ושמע שני לזה עבודתו בבית ראובן והוא
ולהביא שכר לזה לו הוי' דרך חסד ולא
על [illegible] לזה [illegible] ראובן לפני [illegible] ראה הרבה ובריר [illegible]
[illegible] רוצה להוסיף לפניו [illegible] אומר [illegible] אבל בעל [illegible] ורוצה [illegible]
תשובה [illegible] ולהכיר אין להרופא לזה מראובן
אם לא ברשות הקהל [illegible] או לזה עוסק
[illegible] להן לו ראובן לזה [illegible] ואין לראובן
לשאול לרפואה [illegible] לו [illegible] דרפואה הוא ואין
זה והרבה [illegible] ראובן [illegible] עבודה
לא בפני [illegible] הם דהשאול
דאין עבודה זו להחזיק [illegible] (עי' [illegible]).

שאלה. אחד [illegible] או אנוסי פורטוגאל [illegible]
בגרותו בפני אנוסי' [illegible] ואחר [illegible]
[illegible] להם [illegible] ולזה [illegible] בתשובה
[illegible] בו [illegible] לדורי אחד
[illegible] אחר גם [illegible] אחד
ואסרה לו [illegible] להבגן [illegible]
תשובה [illegible] לזה [illegible]
הרהר תשובה בלבו ובאה לפני [illegible]
ושה [illegible] זה
תשובה ~~[illegible]~~ אני [illegible] הנוורם
הנדולים האחרונים [illegible] ובמחוול
החשוונים [illegible] ספר [illegible] . (ע[illegible]
אונד אויגוסט 3 [illegible])

פסק אחר.

שאלה אחת לבעל אלו ואשתו אמרה בר פלוני לאו זה
דרכים רבים והניח בן אחד והניחו על כל נכסיו
ובנות קטנות היו לו ואמרה אחת שהנה והיורשים פנים
לנכסים בלותה [illegible] רבו ולו' לתת לו לפרנסתו וכו'
פרנס בלשון הדין שאלות דקדוק. [illegible] [illegible].
בשאל אחי ובהיות [illegible] [illegible] נכסים הלואני
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עשו בשאר [illegible]
[illegible] ואמר לו הלא זה הבחור הטוב והפקר
[illegible] [illegible] [illegible] לו [illegible] [illegible] ואחר
הדין [illegible] גור ולו' לו כי [illegible] לו [illegible]
הפרנסה ולו' אמר להנאן לו ואנו [illegible]
בלשון [illegible] [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
זה [illegible] ואמר [illegible] [illegible] אחר [illegible] ולא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לחם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וכו'.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה
[illegible] [illegible] [illegible] לו כל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לו [illegible] [illegible] לפרנסתה
[illegible] אין לו [illegible] על [illegible].

פסק להורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] רבנן על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] לו [illegible] לאו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] כל

והפרחים והשטיח הלבן הגדול שפרשו לשניים
על הריצפה נראים מחוץ ומבחוץ אותם
אבל לא הגיעו לו אל החדר ונדמו וגם שגלו
מן המדרגות אור אל הנטפים בכיוון שלולית
החדר אז ידה לפתיחה עד אשר הטן
לו רואים לפתיחה והנה נדמה שפי חבורה
על יד לוחות הקיר הנגדי ולא מתפשט כלל
כך על המדרגות לאחר שחדירות החדר והנדו
ורגליהם המשניים ~~[illegible]~~.

החדר שהוא הקיר אותו למחרת ~~[illegible]~~
[בסוף הקטן ~~[illegible]~~ שאורו הצהב לסוף הריצ [illegible]
ושנה רלבן הגדול שאורו על דה הקטן בקפיון
ולא נודע לו שפי [illegible] ולאו הדבורים]
(אורדט אונטערזעצונג אינד 2 דווקא גרוים)

S. 68b. שלוש הדמות לוטה להבסן ולחייב
לחברו למרפא שלפרוו בכוסה ביד גוים עד
לפרקו. הבולטה יחד רבה נמנה [לחשוב]
שמחו בבלואה והוא סרב לפרקה ~~[illegible]~~
ולרבה לדון הציה.

S. 69a. נפולתו על פניו לפני עוד והוחזן הרבה
פעמיים כל בלא פגע רק שהיננו ושוחר נדמן
לידו לנקום בילד אחד לפרחים בלה הראשון
נגע בפנים ומל הלינן ול אוורי ללון שהטפה
ההראו אך יחסו לנולו לו באותה שעברה שוהא
ולפי מה להודו הלוו אוונים שמחים ושוחקים
בקפיצה של מחשב הבורא וגם הלוו הם אותה
ונגד ללון מול עוד מחול לעל גם פרח חרם
והקחרם הל כל איל פבני ולראו לרון לו גן

לעולם הרי' נראין טעמו לדבריו דמה שלענין בהמות
ועוד שלום שאיסור נבלה חלו חכמינו ז"ל וכו'
ולהרי' האותו שוחט לו בשולה מאורעו שכתב
נבל וקלקלה מעשיהו שנקראו שאיסורא והלא א.סור
לשר לאוכלו: שוחט להראות בשולה שכן סרבנים
הולדות ולא נתן לו הרב על ידי חכמה השואל
כן ודאי לא הקושיה שכן לגבי האיש שוחט.
ובשעה הלולה אמר פדיון המשאו וכן אות של
הדין חייב השואל להראות שוחט ואם למהרו
בשולה ואם נמחק שוחט אות ממשפטו חכמה
שכן לגבי אחר ואם לו קונה לשון.
ההבעה בחשל לרות רואה שלנו אחד ואחד
אחד ולאו שני דברי.

שאלה (בקיצור) לא דרוש שלא לאחדה בחוק פלוני
לעול' אותו גר באחרי המודי' על גבו. ולא אין לאסור
על פי לספר בוחנן ותולה ל' קדושים שלא של פנים
ועוד לא שהבריון אף' בשולה אלו בשורי.
ובודאי לפנין לו.חל לוידה בש.לה מלא חולדה
ולרחו אל.יפרת דשים. המחרם להשאל לו חל
ולאו שלאו. קונה חלהון לשם לשם שמבודק
בלוויה הרים דלא לוה שתולם מאור שדה לספר שבב
והרב דחקו' השואל שלפניה ומשום לאין אות הדין
ואף שספרים בשוחרים ושבטל' אות הפחם אבל אני
מודה אות השואל להורה לאו ולפרקע.
הדין שלטעול

(2½ דרולען)